

som Det Radikale Venstre har siddet i den rolle, cirka hundrede år, er det såmænd helt fair og o.k. – så klarer vi det. Nå, spørg til side.

Se, vi vil meget gerne lave aftaler her i Folketinget, der baserer sig på så mange mandater som overhovedet muligt. Vi har også hele tiden haft det udgangspunkt, når vi har forhandlet med regeringen, at hvis regeringen har det udgangspunkt, at den gerne vil invitere andre partier med, så har vi altid forsøgt at undgå at lægge forhindringer i vejen for det. Det har jo også gjort, at der er en lang række aftaler, som mange partier står bag.

Men det, der jo er det typiske, og det tror jeg ikke er noget nyt nu, for sådan tror jeg også det har været under tidligere regeringer, er, at der, hvor man gør det, er der udgifter og indtægter, der svarer til hinanden. Man finansierer de aftaler, man laver.

Tag f.eks. politiforliget, som er et meget godt eksempel i den nuværende finanslov på, at mange partier er med. Der er man også enig om, hvordan man betaler for det politiforlig. Og lige præcis der adskiller det sig fra miljøområdet, som fru Jelved spørger til her. Der er jo ingen finansiering, og det var den logik, vi syntes manglede lige præcis omkring det. Det kunne have set helt anderledes ud, hvis man havde valgt at angribe det på en anden måde ved at sige: Hvordan finder vi de penge, vi vil bruge til ekstra initiativer?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Tilfældigvis er der jo år efter år sort på hvidt dokumentation for, at Det Radikale Venstre bl.a. har bidraget med gode ideer til finansiering, som regeringen har afvist, og som den selv har brugt det følgende år. Det er fair nok.

Men vi har aldrig afvist at gå ind og prøve at bidrage til at finde en finansiering, også på miljøområdet, hvor vi var i rigtig gode forhandlinger og gerne ville være med i forliget. Måske er det i virkeligheden noget helt andet, der trigger Dansk Folkeparti, for hvis man ser på, hvad der i øvrigt er aftalt på miljøområdet, har Dansk Folkeparti jo sammen med regeringen været med til at tage penge fra ét sted, nemlig fra fødevarerministeren, og føre dem over til miljøet, så det ser ud, som om miljøet på natur- og miljøområdet får en pæn ekstra portion penge. Men i virkeligheden er det netto et meget mindre beløb på 22 mio. kr., selv om det ser ud til at være 500 og mange flere millioner.

Men det er i virkeligheden snyd, og den type finansiering er vi andre aldrig blevet bedt om at medvirke til. Hvorfor mon ikke?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi synes ikke, at det, der er foregået, er snyd. Og man kan sige, at snyd jo også typisk vil basere sig på, at man forsøger at få lokket nogle til noget, som de ikke er vidende om. Jeg har ikke opfattet, at vi skal lokkes til noget, vi ikke er vidende om, så jeg opfatter det ikke som snyd. Man kan være uenig i den prioritering, der ligger, og det er jo en ærlig sag.

Men det, der var hovedspørgsmålet fra fru Marianne Jelveds side, og som jeg synes er et rigtig spørgsmål at stille, er jo: Vil vi forsøge at forhindre, at der bliver lavet aftaler, hvor flere partier kan indgå? Der er svaret: Nej, det vil vi ikke. Men vi vil have, at det lægges op på den måde, der selvfølgelig har været kutyme og et helt normalt udgangspunkt, nemlig at de partier, der er sammen om et forlig og sammen om nogle forbedringer, de ønsker at lave, også er med til at finde pengene til det.

Den sammenhæng synes vi er helt logisk, i stedet for at man i virkeligheden indirekte efterlader en regning, som vi andre så skal feje op, når andre partier har været der. Det vil vi ikke finde os i. Det kunne godt være, at det også var noget af den diskussion, der gav sig udslag her.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Hr. Thulesen Dahl startede sin tale med at sige, at nu var det lidt vigtigt, at vi forholdt os til det, vi var her for, nemlig finansloven. Det vil jeg da meget gerne gøre også med hensyn til ændringsforslagene – men måske også med hensyn til de ændringsforslag, som jeg vil spørge hvorfor ikke er der.

Jeg vil gerne citere følgende:

Det er simpelt hen for dårligt. I vores samfund skal der være råd til at hjælpe denne gruppe mennesker, og denne gruppe mennesker, det er svært invaliderede leddegigtpatienter, der ikke kan få sygesikringstilskud til fodbehandling. De kan ikke klare sig selv, og det håber jeg regeringen skal se.

Det siger Dansk Folkepartis ordfører, fru Birthe Skaarup. Ydermere gør fru Skaarup meget ud af at sige: